

РЕШЕНИЕ

№ 2111

гр. София, 21.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7241** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Р. М. М. срещу изменение на вписаните в кадастралния регистър на недвижимите имоти данни за имот с идентификатор 68134.1004.51, съобщено му с уведомление изх.№ 24-13985/23.05.2019г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С..

Жалбоподателят намира, че административният акт, с който е заличена Г. П. М. като собственик на имота е нищожен, евентуално незаконосъобразен. Направеният извод за липса на идентичност на описания в нотариалния акт имот с имот с идентификатор 68134.1004.51, намира за неправилен, по подробно изложени в жалбата съображения. В съдебно заседание искането за отмяна на административния акт, обективиран в действие по изменение на вписаните в кадастралния регистър на недвижимите имоти данни, се поддържа чрез адв.Б., която моли за присъждане на направените по производството разноски.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.Л. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Допълнителни съображения излага в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Възражава срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна Столична община, редовно и своевременно призована, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по оспорването.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С нотариално завещание № 1, том IА, рег.№ 438, дело № 3/2010г. /л.9/, Акт за смърт № 20/23.04.2011г. /л.10/ и нотариален акт за замяна на недвижим имот № 8, том IV, дело № 1845/1971г. /л.11-12/, жалбоподателят се легитимира като собственик на празно дворно място с площ от 320 кв.м, пл.№ 1, м.Горни Л. – С., при съсед: улица, улица и А. Д..

Съгласно скица № В-223/12.02.1971г. /л.13 по делото/, имотът е нанесен в кадастрален план, к.л. 497.

Съгласно скица на поземлен имот № 15-694794/27.09.2018г. /л.15/, ПИ с идентификатор 68134.1004.51 е нанесен в одобрената кадастрална карта с площ от 311 кв.м и вписан собственик Г. П. М.. Посоченият номер по предходен план е 38140084, кв.12.

Съгласно удостоверение на [фирма] /л.16 по делото/, ПИ с идентификатор 68134.1004.51 е идентичен с празно дворно място, описано в нотариален акт № 8, том IV, дело № 1845/1971г.

С писмо изх.№ 24-12215/02.05.2019г. на началника на СГКК-С., жалбоподателят е уведомен на основание чл.26, ал.1 АПК, че е постъпило искане от СО, Район „Т.“, за изменение в кадастралния регистър на недвижимите имоти /КРНИ/ – заличаване на лицето Г. П. М.. Уведомлението, съгласно известие за доставяне на л.41 по делото, е връчено на оспорващия на 08.05.2019г. На същата дата от него е подадено възражение /л.40/, с което изразява несъгласие с исканото изменение.

С уведомление изх.№ 24-13985/23.05.2019г. жалбоподателят е уведомен, че на основание чл.51, ал.3 и чл.53, ал.1, т.3 ЗКИР е извършено изменение КРНИ за ПИ с идентификатор 68134.1004.51 като Г. П. М. е заличена като вписан собственик поради това, че описаният в нотариален акт № 8, том IV, дело № 1845/1971г. имот не е идентичен с ПИ с идентификатор 68134.1004.51. Съгласно направеното отбелязване върху възражението на л.40 по делото, за извършеното изменение в КРНИ жалбоподателят е уведомен на 29.05.2019г.

За изясняване на спора от фактическа страна, по делото е прието без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице С. К., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице се установява, че първият кадастрален план за района, в който попада процесния имот е от 1962г. Процесният имот по този план е идентичен с част от имот с пл.№ 1 от к.л.497. ПИ пл.№ 1 по този план е бил с площ от 7 497 кв.м като процесният имот не е съществувал като такъв, но неговата площ попада в средната част на имот пл.№ 1.

Следващият регулационен план за района е регулационен план на м.Л., одобрен със Заповед № 162/15.06.1967г. Видно от приложената на л.74 по делото скица, имот пл.№ 1 по стария план е нанесен в кадастралната основа на този регулационен план и записан в разписния лист към него като собственост на В. А. Б., на основание крепостен акт № 294/07.06.1900г. и в следствие Л. И. Б. по протокол на СРС по гр.д. № 170/1976г. /приложен на л.71-72 по делото/. Процесният имот не е нанасян в

кадастралната основа на този регулационен план. 133 кв.м от него попадат върху имот пл.№ 1, придобит вследствие извършена делба от 1976г. от Л. И. Б.. Като собственици на съседния имот от запад са посочени наследниците на К. и имот на съделителите от кв.250.

Следващият кадастрален план за района е този, създаден през 1975г. Към този момент процесният имот не е съществувал като такъв. Отразената в плана полумасивна ограда е тази на имот с пл.№ 1 от кадастралния план от 1962г. и не съвпада с граница на процесния имот.

Процесният имот не съществува и в кадастралната основа на регулационния план на м.Л., одобрен със Заповед № РД-09-50-279/04.06.1997г. Площта му по този план представлява свободна площ – без граници на имот и без планоснимачен номер, която площ попада в обхвата на УПИ I-за жилищно строителство, кв.12. След направени корекции в плана от 1997г. кв.12 е преномериран на кв.13, а УПИ I на УПИ V и отново е отреден за жилищно строителство и трафопост.

В кадастралния план, предшестваш създаването на кадастралната карта, който план е създаден и поддържан през годините, процесният имот не е нанесен с планоснимачен номер. В цифровия модел на кадастралния план, за да се спази изискването за затворени контури с оглед възможността за определяне на площи на имотите, процесният имот е останал като имот без планоснимачен номер и с площ от 311 кв.м. По този план съседен от запад е имот с пл.№ 42. В разписния лист за имот пл.№ 42 като собственици са записани наследници на Г. В. и наследници на А. В. Б. /Г./. Като документ за собственост е записан протокол за делба от 11.02.1976г. по дело № 170/1976г. Впоследствие /по преписка от 2008г./ като собственик на този имот е записан А. Ц. Д..

Със Заповед № РД-18-108/13.12.2016г. на изпълнителния директор на АГКК е одобрена кадастралната карта за района, в която процесният имот е нанесен с идентификатор 68134.1004.51 с площ от 311 кв.м и собственик Г. П. М..

Със Заповед № РА50-643/29.08.2019г. е одобрено изменение в регулационния план, състоящо се в създаване на два нови УПИ – VIII-229 – за жилищно строителство, кв.13 и IX-за жилищно строителство, кв.13. Границите на двата УПИ са по границите на имотите от кадастралната карта.

Въз основа на тези установявания вещото лице дава заключение, че процесният имот не е нанасян в кадастрален или регулационен план с посочената на скицата на л.13 по делото конфигурация и планоснимачен номер. Така изчертаният имот е служебно затворен контур без планоснимачен номер. За първи път имотът се появява като самостоятелен обект – обект на собственост, едва със създаването и одобряването на кадастралната карта пред 2016г. Вещото лице не е установило наличието на планове, въз основа на които са били издадени скиците, приложени на л.13 и л.90 по делото. Отделно от това в скицата на л.90 по делото, издадена на 25.01.1971г. като собственик е вписана Г. П. М., а същата е придобила имота по сделка, сключена на 05.03.1971г. И в двете скици е посочен имот с пл.№ 1, какъвто не е съществувал с обозначените на скиците граници към 1971г. Не са открити от вещото лице данни, че процесният имот е бил вписан като собственост на Г. П. М. или нейната праводателка В. М. П..

Графично процесният имот, представляващ ПИ с идентификатор по КК 68134.1004.51 е идентичен единствено на имот без планоснимачен номер, нанесен в цифровия кадастрален план след 1997г., за който няма нанесени данни за собственост.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни

изводи:

По допустимостта на жалбата:

По дефиницията на чл.21, ал.1 АПК индивидуален административен акт е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Макар разпоредбата на чл.53а ЗКИР - нов - ДВ, бр. 49 от 2014 г., изрично да предвижда, че измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед в случаите по чл.52 и 53 от закона, това не означава автоматично, че в случая изменението не съставлява индивидуален административен акт, респективно – че не подлежи на обжалване пред съд. По аргумент от разпоредбата на чл.21, ал.1 АПК всяко волеизявление на административен орган, вкл. изразеното с действие, както е в настоящия случай, е административен акт, когато създава права или задължения или непосредствено с него се засягат права, свободи или законни интереси на граждани или организации. Вписването, респ. заличаването на вписани данни в КРНИ не поражда, не погасява и не изменя правото на собственост, но безспорно засяга упражняването му в пълен обем - по арг. от чл.58, чл.115, ал.2, чл.131 ЗУТ и др. Именно поради това заличаването на данните на наследодателката на жалбоподателя от КРНИ представлява неблагоприятно засягане на правната му сфера и обуславя допустимостта на жалбата му като насочена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за оспорване с оглед данните за връчване на уведомлението за извършеното изменение и датата на подаване на жалбата. Освен това липсата на указания за реда и начина на обжалване на процесното изменение в уведомителното писмо обосновават приложимостта на удължените срокове за оспорване, регламентирани в разпоредбата на чл.140 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи и служебно, на основание чл.168, ал.1 АПК извърши проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира следното:

Процесното изменение е извършено от компетентен административен орган по арг. от разпоредбата на чл.53а вр. с чл.52 ЗКИР. Спазена е установената от закона форма, доколкото разпоредбата на чл.53а ЗКИР предвижда измененията в КРНИ да се извършват без издаване на заповед в случаите по чл.53 с.з. При извършването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен и материалният закон.

Административното производство е образувано служебно във връзка с постъпила в СГКК информация от Район „Т.“-СО, на основание чл.51, ал.3, предл.3-то ЗКИР. Жалбоподателят е уведомен своевременно за образуваното административно производство. В срок е подал възражение срещу него, с което единствено е изразил несъгласие – не е приложил доказателства, не е мотивирал доводи за несъгласието си. Съгласно нормата на чл.53, ал.1, т.3 ЗКИР, посочена като основание за извършване на процесното изменение, изменения в кадастралния регистър на недвижимите имоти се извършват при констатиране на несъответствие между данните в кадастралния

регистър на недвижимите имоти и източника, удостоверяващ данните.

В изпратеното до оспорващия уведомление са изложени мотивите на административния орган, посочени са доказателствата, въз основа на които е преценил, че имотът, собственост на жалбоподателя не е идентичен с този от кадастралната карта, по отношение на който като собственик е вписана неговата наследодателка. Тези изводи се подкрепят, както от писмените доказателства по делото, така и от приетото и неоспорено заключение на вещото лице. Отсъствието на доказателства за идентичност на описания в нотариален акт за замяна на недвижим имот № 8, том IV, дело № 1845/1971г. имот с ПИ с идентификатор 68134.1004.51 са основание за заличаване на вписаната като негов собственик Г. П. М..

За пълнота следва да се посочи, че случаят не попада в хипотезата на чл.53, ал.2 ЗКИР – в случая не са налице конкуриращи се титули за собственост, а вписани неверни данни, обуславящи извод за несъответствие между данните в кадастралния регистър на недвижимите имоти и източника, който ги удостоверява. В този смисъл съдът намира, че е осъществено основание за изменение на вписаните в КРНИ данни по чл.53, ал.1, т.3 ЗКИР, на което се е позовал ответникът.

Като е заличил данните на наследодателката на жалбоподателя от кадастралния регистър на недвижимите имоти ответникът е постановил акта си и в съответствие с целта на закона, обективизирана в чл.51, ал.1 ЗКИР - кадастралната карта и кадастралните регистри да отразяват съществуващото фактическо положение и да се поддържат в актуално състояние.

По изложените съображения съдът намери жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена. Основателна при този изход на спора е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 100 лева на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.24 НЗПП, вр. чл.144 АПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. М. М. срещу изменение на вписаните в кадастралния регистър на недвижимите имоти данни за имот с идентификатор 68134.1004.51, съобщено му с уведомление изх.№ 24-13985/23.05.2019г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С..

ОСЪЖДА Р. М. М. да заплати на Агенция по геодезия, картография и кадастър сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

